

Античне страхува ння

Підготували:

Самохліб О.І.

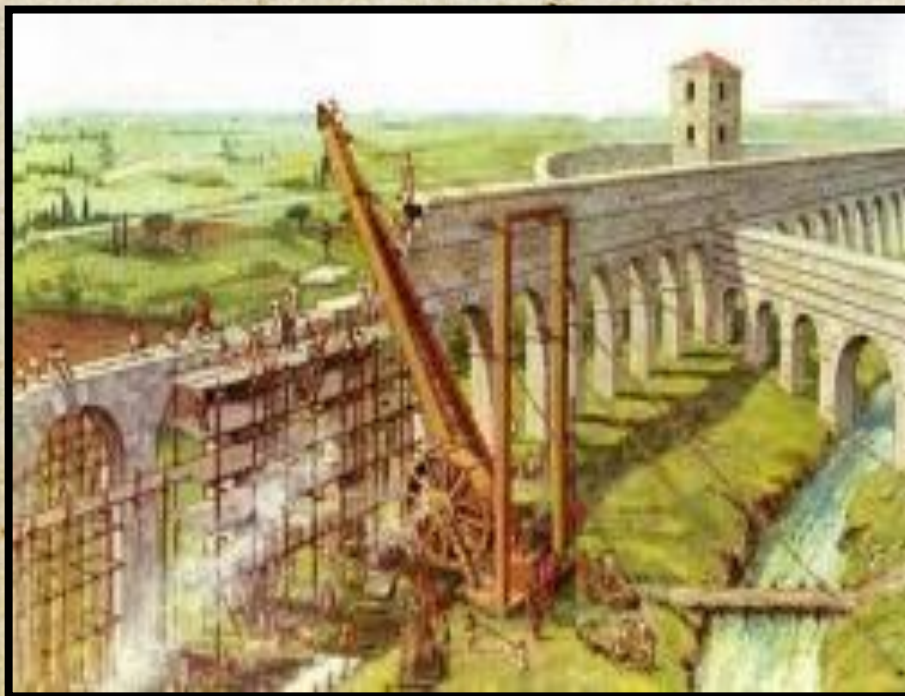
Махова Н.І.

Ступнікова О.

В.

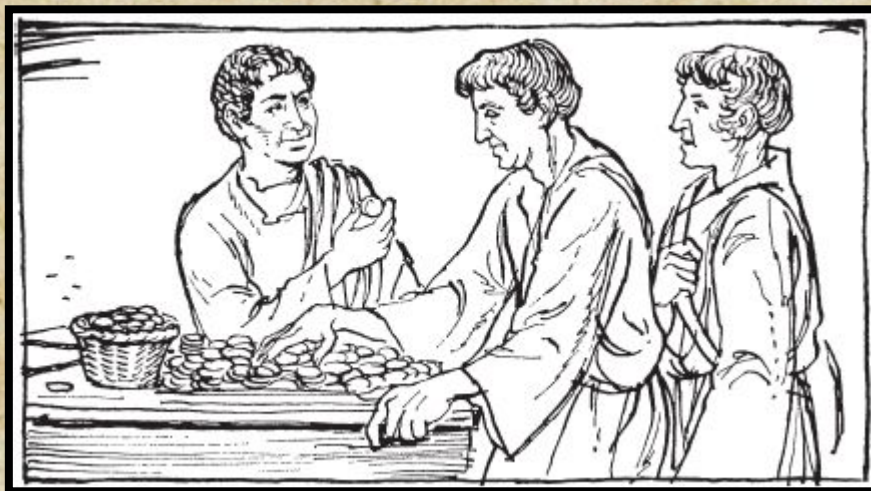
Окремі елементи страхування були відомі ще за тисячі років до нашої ери. Археологічні знахідки дають можливість стверджувати: вже у стародавні часи різні народи добре усвідомлювали необхідність спорудження спеціальних громадських приміщень для зберігання запасів провізії на випадок можливої небезпеки.

Основними формами організації античного страхування: були взаємне страхування та страхування на основі регулярних платежів.

Випадки страхування у грошовій формі також простежуються дуже давно. Так, у шумерів — однієї із ранніх цивілізацій — вже в третьому тисячолітті до нашої ери торговцям видавали суми грошей у формі позики або створювали «спільні каси» для захисту їхніх інтересів на випадок втрати вантажу під час перевезення

Закони вавилонського царя Хаммурапі (1792-1750 *pp.* до н. е.) вимагали укладання угоди між учасниками торговельного каравану. Очевидно, що така практика була виправданою і тому передавалася з покоління в покоління.

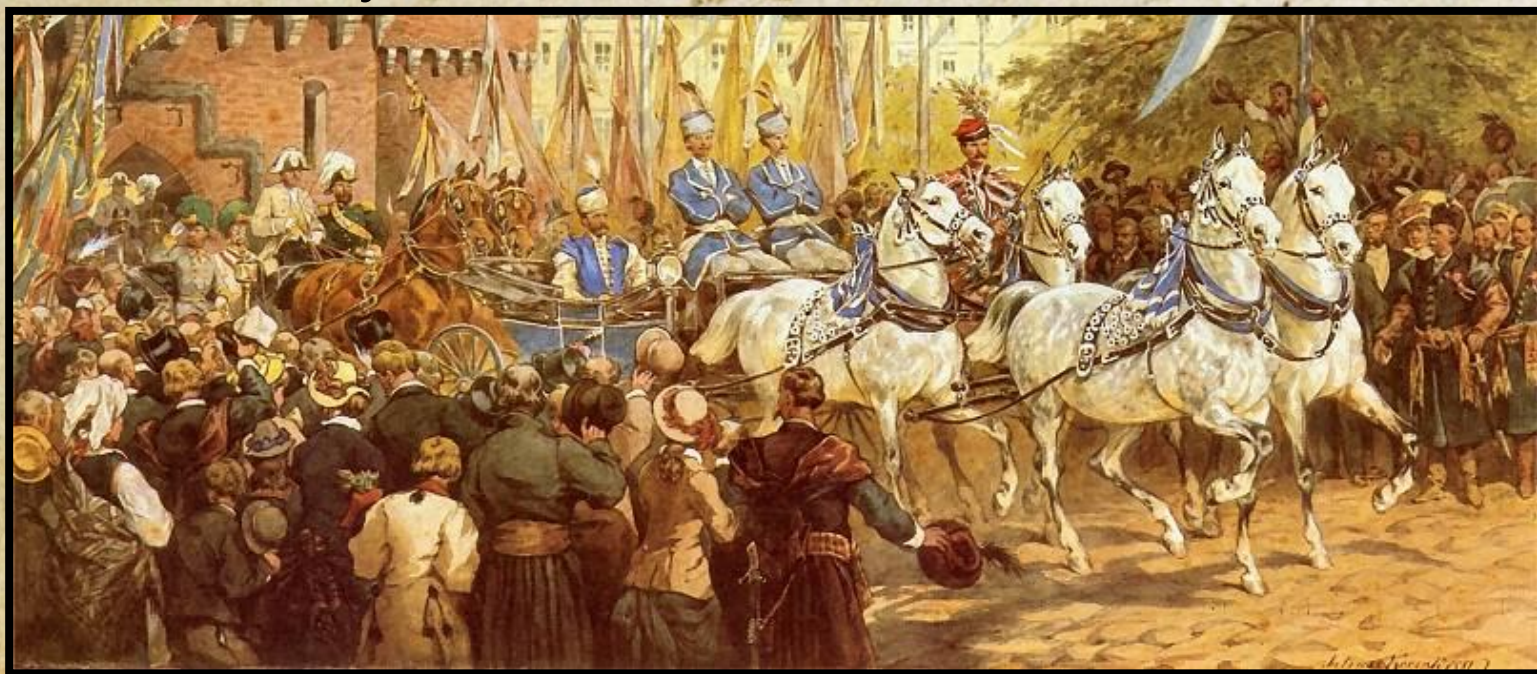

Багато свідчень стосовно поширеного взаємного страхування ритуальних витрат в Стародавньому Римі. Римляни нагромаджували потрібні кошти на похоронні процесії і спорудження пам'ятників у професійних колегіях і спілках. Лише особа, зазначена в заповіті, могла отримати такі кошти і витратити їх тільки на ритуальні заходи.

Крім релігійних, професійних колегій особливу групу у Давньому Римі становили військові колегії, які можна вважати початком особистого страхування. Окрім забезпечення достойного похорону, військові колегії переслідували і інші цілі. Так, вступний внесок до такої колегії становив 750 динарів (1 динарій - 4 сестерції), але він міг бути внесений поступово щомісячними платежами.

За
ви
дивимо, що за службу в
легіоні, 500 динарів у випадку переведення в інший легіон,
для покриття витрат з переїзду морем піхотинцю
додавалося 200 і кавалеристу 500 динарів по закінченні
строку служби, але у разі дисциплінарного звільнення
тільки половина від цієї суми; 500 динарів у випадку
смерті спадкоємцю або іншій правомочній особі, яка
брала на себе зобов'язання щодо похорону

колегіях були різними та, як правило, залежали від військових звань. Але серед офіцерів таких колегій не існувало, бо римське офіцерство формувалося переважно з родової і грошової аристократії, яка не потребувала такої допомоги і навіть осуджувала членство в таких організаціях.

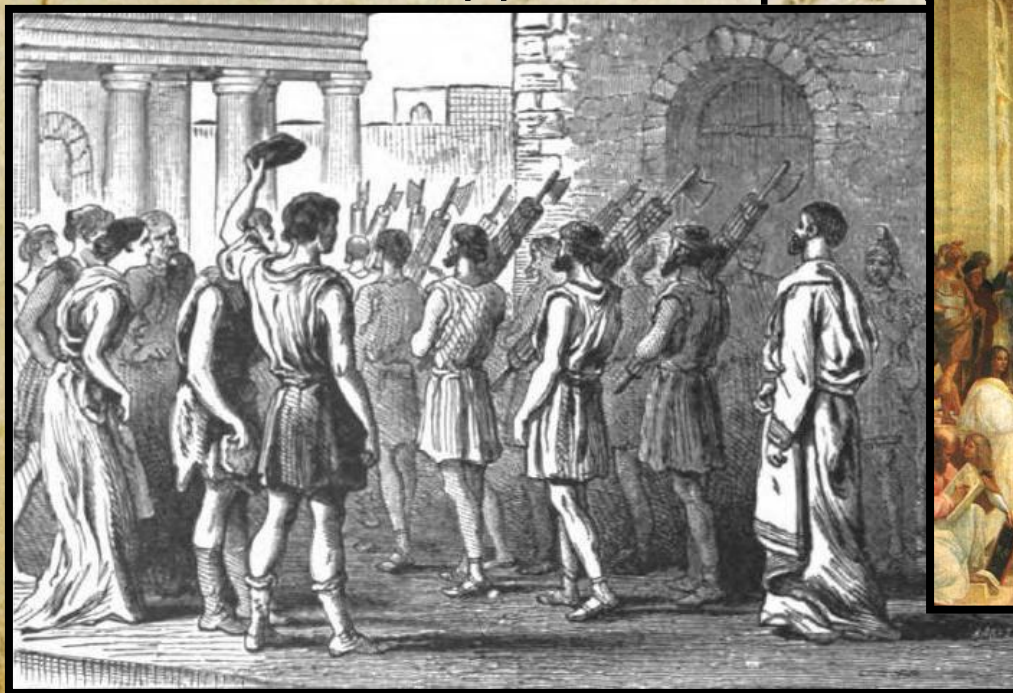
На страхові суми не виставляли рабів з
будь-яких кредиторів. Навіть рабовласник
(якщо він не значився в заповіті) не мав права
на страхову суму раба, хоча мав право не
видавати тіло рабів для поховання. Тоді
проводились символічні похорони за рахунок
страхової суми.

При взаємно
забезпечити відшкодування збитків від стихійних
лих кожного учасника торгового або шляхового
колективу за рахунок всіх його членів. Ця форма
страхування була характерною для торгівлі
чумаків на Україні, а також в Древній Греції в
галузі мореплавства.

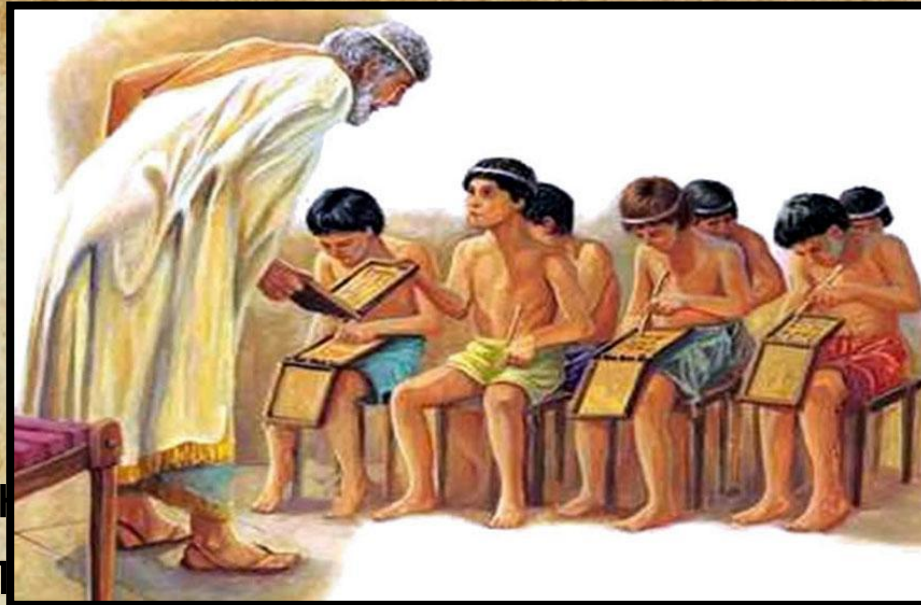

Страхування на основі регулярних платежів набуло широкого розповсюдження в Древньому Римі в професійних союзах та колегіях. Основною їх метою було забезпечення своїм членам пристойного поховання, а також надання матеріальної допомоги у випадках хвороби, каліцтва.

До античної торгівлі українських чумаків, які функціонували набагато пізніше, але мали такі ж зачатки економічних інститутів страхування, що забезпечували захист і допомогу кожному з учасників торговельного колективу.

Отже, в період А страховання мал організація
що не існувало страхових платежів, які регулярно
вносилися у загальну касу учасниками страхових
колективів. Збиток відшкодовувався постраждалому не із
заздалегідь організованого страхового фонду, а лише з
виникненням збитку, за допомогою спеціальної розкладки
його між членами колективу. Страховий фонд
організувався не попередніми внесками учасників, а
зобов'язаннями відшкодовувати майбутні збитки шляхом
розкладки, що і було давньою, примітивною формою
страхування.